

سؤال: تخمیر در اصطلاح حالت حباب کردن یا جوشیدن آرام را گویند، که این امر در طی تبدیل قند (موجود در شیء مورد تخمیر)؛ به الكل و انیدرید کربنیک؛ اتفاق می‌افتد، و این عمل حباب کردن مربوط به آزاد شدن گاز انیدرید کربنیک است. هر چند در زمانهای گذشته عملیات تخمیر برای استحصال انواع مسکرات مطرح بوده ولذا عنوان تخمیر پیدا کرده است؛ ولی همچون گذشته موارد کاربرد صحیح و سالمی هم دارد، از قبیل تخمیر در انواع نان و شیرینی، و امروزه وسعت کاربرد مفید و سالم آن توسعه یافته که از جمله آن: آزاد کردن سلوهای مواد غیر قابل هضم؛ یا تجزیه مواد سلولزی غیر قابل هضم؛ به مواد قندی ساده‌تر و مشتقات آن که قابل هضم‌مند، می‌باشد، همان فرآیندی که در معده دام‌ها بطور طبیعی اتفاق می‌افتد، و جهاز هاضمه انسان از آن عاجز است، و نیز در تهیه انواع ویتامینها کاربرد داشته، مانند ریوفلاوین (ویتامین ب ۱۲) و مواد اولیه سازنده ویتامین‌ها؛ که تولید صنعتی همه آنها بوسیله تخمیر انجام می‌شود، با لحاظ این جهات و نیاز بدان، آیا تخمیر موجب نجاست و حرمت کدام تخمیر است؟ آیا همان تخمیر شیمیابی با تعریف علمی آن است؟ آیا محدود به موارد تخمیر عرفی متداول در باب مسکرات است؟ یا اینکه شرع مقدس تعریف خاصی برای آن دارد؟ شایان ذکر است که بنابر تحقیق دانش امروز: تخمیر واقع در استحصال مسکرات؛ دقیقاً مطابق تخمیر واقع در تهیه خمیر نان می‌باشد، با این وصف اگر نوع تخمیر مسکر ملاک باشد؛ چرا حکم تخمیر نان متفاوت است؟

جواب: هر چند فرآیند تخمیر در همه موارد آن؛ چه بسا از نظر علم امروزه یکسان باشد؛ ولی شرع شریف ملاحظه تیجه و توابع آنرا می‌نماید؛ ولذا تخمیر از نظر توابع حکم شرعی آن بر دو قسم است:

۱- آنچه تیجه اش از قبیل تخمیر واقع در استحصال مسکرات است، که در این قسم مسکر به نخو مجراً و غیر مض محل حاصل می‌گردد، ولذا با مصرف مقدار لازم؛ موجب اسکار در شخص می‌شود، پس این نوع تخمیر در استحصال هر فرآورده‌ای اتفاق بیافتد موجب حصول نجس و تنجس ملاقی؛ و نیز مستلزم حرمت خوردن آن شده، و باید از الودگی خود یا لباس یا وسائل؛ به آن در عبادت اجتناب کرد.

۲- آنچه تیجه اش از قبیل تخمیر واقع در استحصال خمیر نان است، که در این قسم؛ مسکر به نخو مجزاً و غیر مض محل حاصل نمی‌گردد، ولذاست که با مصرف بسیار خمیر نان؛ اسکار در کسی پیدا نمی‌شود، پس این نوع تخمیر در استحصال هر فرآورده‌ای پیش آید، اشکالی ایجاد نکرده و مصرف آن مطلقاً بلا اشکال است.

البته اگر مخمر و آنچه موجب تخمیر است از شیئ پاک یا حلال نباشد؛ این خود دلیل مستقلی برای منع مصرف محصول آنست؛ ولو اینکه با تخمیر از نوع قسم دوم بدست آمده باشد. [شماره ثبت: (۵۴۴) منبع: المسائل الرازية]